

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

Caput XV. Sacras (quas appellant) Christi patientis Stationes, suis temporibus religiose obire.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

vestigijs quandoque in Virginis corpore evidenter restantibus. Ex quibus alijsque prodigijs facili conjectura ducitur; specialem illam & efficacem passionis Christi feriã sextã memoriã, ipsi Salvatori mirum in modum acceptam esse. Quod quidem studium, ita sibi familiare fecerat Vbertinus de Cafali, ut de semetipso ita scripserit: *Omnes dies Veneris videbantur mihi, non memoria, sed presentia IESU passionis & mortis.* Prolog. 1. Arb. Sic. cruc.

Ad extremum non omittam dicere: ex simili, adversus hanc ipsam, Christi passione ac morte consecratam, diem, religione profectum, ut nonnulli Christi amatores hac eadem die vitam claudere optaverint. Quam rem inter alios, uti votis frequentibus vivens expetierat supra memoratus P. Colnago, ita denique obtinuisse (idque cum eo corollario, ut eadem etiam hora, qua Christus creditur mortuus esse, decederet) testis est ejus Vita. At B. Joachim Senensis, Ordinis Servorum B. M. in ipso die Parasceves, uti expetierat, defunctus est. Vit. l. 1. c. 12. Phil. Ferrar. 16. April.

CAPVT XV.

Sacras (quas appellant) Christi patientis Stationes, suis temporibus religiosè obire.

§. I.

Ejus religionis ratio ac finis proponitur.

Stationum passionis Christi nomine hic intelligimus, Sacella quædam aut ædiculas, certis ac præcipuis mysterijs passionis Christi dedicatas; quæ nonnullis in Provincijs, ac nominatim in varijs Belgij Urbibus, per mœnium ambitum aliãve loca opportuna ita sunt dispositæ, ut ijs ferè intervallis inter se distent, quibus compertum est Ierosolymis distare loca, in quibus reipsa ea mysteria contigere. Quod qui-

quidem iter, velut passibus Christi Domini consecratum, à
cujusvis ordinis, sexûs, ætatis hominibus, videmus (præfer-
tim qualibet recurrente sextâ feriâ) religiosè obiri, & ipsas
sacras Stationes seu Sacella sigillatim piâ & mysterio con-
sentaneâ precatone salutarî, nec minore fructu quàm fre-
quentiâ celebrari.

Cùm enim communiter non liceat, ea ipsa loca, quæ
Dominus Jesus, vel suo sanguine rigavit, vel suis cruciati-
bus & opprobrijs dedicavit, coràm visere, & tantarum re-
rum inibi gestarum, velut præsentium, contemplatione, o-
culos ac mentem pascere: dulce est animæ IESU amanti,
eorum saltem expressa simulacra, ob oculos posita & quasi
ad manum habere; quorum conspectu, amabilem eorum,
quæ ille quoquo loco passus est, memoriam exsuscitet, ac
suam in IESUM devotionem acuat, reaccendat amorem.

Quo in argumento principem locum ac celebritatem
facilè obtinet montis Varalli solitudo, in Galliâ cisalpinæ
Helvetiorùmque confinijs; quam anno Domini 1493. ex sa-
cro Ordine Minorum B. Bernardinus Caimus, Ierosolymis
redux, ut ijs in locis speciem quandam terræ sanctæ repræ-
sentaret, Sacellis compluribus per eum montem sparjis, &
ea quæ gessit tulitve Salvator bellè referentibus instruxit;
adjuncto sepulcro Dominico ad exactam Ierosolymitani se-
militudinem. Ea quippe fertur esse ejus loci cum summa
amœnitate religio, is sacrarum ædicularum cultus & elo-
gantia, ea mysteriorum, quæ opere præfertim anaglyphico
repræsentantur, propè ad vivum expressio, ut eo quidem in
genere, nihil ad Christi passionem tanquam oculis subijci-
endam concinnius, nihil ad animorum motus ex Christi
dolorum contemplatione concitandos aptius, fingi posse
videatur.

*Giuffan l. 5.
Vit. c. 6.
Et l. 7. c. 11.*

Quamobrem & S. Carolus Borromeus, post salutatam
Taurini sacram sindonem, eò quoque divertit, & loca sin-
gula

gula, magno cum pietatis sensu & animi sui voluptate lustravit. Quin etiam extremo vitæ tempore, perceptos olim ex ea sancta solitudine fructus regustare volens, atque ad mortem (quam sibi propinquam prælagire videbatur) se componere; montem Varallum repetijt, ibique dies complusculos, pijs se commentationibus exercuit: donec ex vehementi corporis animique contentione, ea concepta febris est, quæ virum sanctissimum demum abstulit, & beatæ transfecit immortalitati.

Exactam ipsius montis Varalli descriptionem profert *p. 2. ProG. Mediol. c. 21* Franciscus Gonzaga in origine Religionis Seraphicæ: & nonnulla tangit Lucas Wadingus in Annalibus; illud etiam addens; fuisse multos, qui rebus humanis abdicatis, eo in monte ætatem omnem Christi mysterijs contemplandis, consumpserint.

Celebratur item in Polonia, haud Cracoviâ procul, mons Calvaria; itidem ad Jerosolymitani formam à Palatino quodam Cracoviensi magnificè pièque adornatus. Nam cum ejus montis positionem animadvertisset, cum eorum situ locorum in quibus passus est Salvator, bellissimè convenire, eum ipse locum, tum alijs sacris Urbis Jerosolymæ monumentis, tum inter alia septenis ædiculis, septem Christi patientis Stationes referentibus, instruxit, servatâ locorum ab invicem justâ distantia; adjecto etiam Fratrum Minorum de Observantia religioso cænobio. Isque adeo locus, varijs Summorum Pontificum Indulgentijs ditatus, magno concursu ac religione frequentatur. Montis ejus topographicam descriptionem invenies apud Georgium Braunium, in theatro Urbium lib. 6.

Verùm ea quam dico, sacrarum passionis Christi Stationum religio, non modò in locis publicis, omnibusque communiter pervijs, plerasque per Vrbes proposita est; sed etiam intra Cænobiorum septa, recepta; quorum vel por-

C c ticus

ticus vel etiam hortorum ambulationes, sacris illis cruciatum Christi monumentis passim instructæ visuntur; & si non omnibus ubique, saltem primarijs nonnullis; ut hinc Christum in horto orantem affabrè elaboratum videre sit, illinc Crucifixum in monte Calvariæ, &c. Quò nimirum fiat, ut ea loca obambulantis animus, simul aurâ sese amœniore recreet, simul spiritum quendam sanctitatis hauriat; & sacram tanquam peregrinationem instituens, atque ad hæc Christi patientis monumenta divertens, eadèmq; brevi precatiunculâ salutans, eam à studijs gravioribus remissionem, in gratam quandam religionis exercitationem convertat.

Vit. c. 27.

Amant enim religiosæ mentes, ipsa etiam avocamenta sua, & sanctiorum curarum intermissionem, aliquo semper pietatis quasi intinctu condire; illudque student, quoad licet, quod in S. Martino commendat S. Severus Sulpitius: Hunc nimirum etiam inter legendum, aut si quid forte aliud ageret, nunquam prorsus animum ab oratione laxasse: verùm (quod ejusdem Sulpitij elegans dictum est) *ut fabris ferrarijs moris est, qui inter operandum, pro quodam laboris levamine incudem suam feriunt; ita Martinum, etiam dum aliud agere videretur, semper orasse.*

Numerus porro ac series mysteriorum quibus Stationes prædictæ insigniri solent, si quis fortassis imitandi gratiâ nosse cupiat, ita ferè est: *IESUS orans in horto. Comprehensus à Liſtoribus. Coram Caypha accusatus atque percussus. Illusus ab Herode. In Prætorio flagellatus. Spinis coronatus. A Pilato productus ad populum. Bajulans crucem. Crucifixus. In monumento positus.* Tameñ nonnulli plura mysteria, alij pauciora adhibeant.

§. 2.

Qua praesertim forma in illis obeundis servari possit.

Jam ut rationem nonnullam modumve, qui in sacris illis Stationibus adeundis, servandus videatur, suggeram:

Primo loco mihi monendus es, hoc quidquid est religiosae exercitationis, non ad nudam tantum eorum mysteriorum recogitationem aut memoriam, sed ad nonnullum etiam Dominicae passionis experimentum institutum esse. Quamobrem si vel itineris quantulaeunque longitudo, vel viarum incommoditas, vel aliqua coeli inclementia, quidpiam tibi molestiae attulerit; soletur te ea cogitatio, quod hac ratione partem aliquam delibes incredibilis laboris, cum quo olim Salvator noster, vel sudore cruento etiamnum madens, vel vigilijs sitive deficiens, vel jam innumeris confectus plagis, & sua insuper cruce gravatus, eadem spatia emensus sit. Ita enim gaudebis potius, Domino sic laboranti, etiam cum aliquo labore tuo, passus associare; neque temere, aut ex causa qualibet, susceptam semel religionem omittes.

Secundo: eandem ob causam sunt qui nudis pedibus, praesertim autem sexta feria, sacrum hoc iter conficiant. Quo loco memorandum succurrit Fratris nostri Joannis Berchmanni, in aetate tenera ingenuae pietatis commentum: qui cum, etiam puer, ferijs sextis ad diei vesperum, passionis Christi Stationes religioso studio circumvisere solet; quos in eum usum adhiberet, calceis, inferne soleam detraherat; ut & nudis pedibus ingrediens, suo, aliquid pro Christo patiendo, desiderio satisfaceret, & pedibus supernè obiectis, hanc animi sui devotior è verecundè dissimularet.

Nonnusquam autem intelligo hanc inter pios invaluisse consuetudinem, ut calceolis cilicinis intra consuetudum integumenta adhibitis id iter exequantur; occultam

mortalium oculis, sed divinis perspectâ atque acceptâ, pietate.

Tertio: id valde studebis, ut hæc Domini passibus sacra spatia, non otiosâ aut sterili ambulatione, sed magnâ tum corporis modestiâ, tum mentis etiam in rem præsentem attentione transmittas. Sive interim juvet, Rosarium Virginis, cum propria eorum mysteriorum, quæ ad Filij passionem Matrisve compassionem pertinent, consideratione, percurrere: sive solâ mente in recogitandis Dei tui doloribus occupari; præsertim autem insistendo ei articulo, quem proxima Statio tuæ subijcit contemplationi.

Juvabit etiam, acrius quandoque speculari, quid ad id temporis locive Salvator cum animo suo reputaret, quo inter hæc mentis habitu, qua oris totius compositione esset; quo animi sensu identidem aspiceret ad Patrem, ejus se nutibus amantissimè subijciens, eum nobis conciliare studens, & vel ad his majora supplicia, si ejus gloria aut salus nostra ita postulet, promptum se ac facilem offerens. Quamobrem tu quoque ijs suppare sensus indues; teque vicissim, amantissimo Domino, ad aspera quæque pro ejus honore, toleranda, paratum exhibebis.

Quarto: finges subinde te, à S. Angelo tutelari tuo, ad eas sacras Stationes deduci: quemadmodum legitur B. Lydvinam nonnunquam à S. Angelo ad loca terræ sanctæ visenda & potissimum Calvariæ montem, mirabiliter rapti, & per ea deduci solitam. Neque verò dubitandum videtur, sanctum illum custodem tuum, tuâ illâ in communem Dominum pietate delectatum, libenter se tibi eo in opere comitem præbere, eosdemque tecum passus conficere: ut eum meritò spectare possis velut loca singula commostrantem, & quodammodo tibi dicentem, quod alter Angelus dicebat sanctis mulieribus: *Venite & videte locum, ubi positus erat* (vel, ubi hoc illudve passus est) *Dominus.*

Aut

P. 3. Vit.
cap. 3.

Matt. 28.

Aut illud quod olim Moyfi: *Inspice & fac secundum exemplar, quod tibi in horto, in prætorio, in Calvaria monte monstratum est.*

Aliàs autem reputabis id tibi præstari à B. Virgine Dei Matre: quam utique hujus exercitij ducem ac magistram, adeoque & præsidem licet agnoscere. Quippe quæ ad id præire exemplo, ejusque nobis tanquam formam præscribere visa sit; dum (velut antea ex Patrum mente docuimus) post Filij sui in cælum ascensum, frequenter solebat, loca ipsius sacris vestigijs aut doloribus nobilitata revisere; & quod loco quolibet ille aut egisset aut passus esset comitibus suis commemorare; & hoc vel mortalis peregrinationis suæ diverticulum, vel orbitatis solatium habere.

Aliàs denique ipsum JESUM Christum, ut per eas vias ad supplicia tendentem, consecrari cogitatione potes; velut illi propius assistens, iisdémque quasi vestigijs incedens. Modò autem illum affectaberis, ut filius patrem, ut discipulus magistrum, ut Aulicus Regem, ut servulus Dominum, ut peregrinus ducem, ut æger medicum, ut ovicula pastorem: modò te reputabis, vel cum Simone Cyrenæo crucem post illum portare, aut illius saltem extremum contingere ac sustinere, vel cum B. Berenice, sudarium illi, vultui abstergendo, offerre; vel cum Josepho & Nicodemo defunctum jam de cruce deponere, tumultu componere, vel aliud quidpiam pij obsequij vivo mortuove deferre. Hinc enim nascetur piorum affectuum varietas, dulces animi suspirationes, & suavia cum Christo colloquia: quibus non levis modò, sed jucundus etiam evadet, si quis erit, itineris labor; & refectus tibi spiritus, ad adversa vitæ sufferenda, mirum in modum roborabitur.

Quintò demum, ad ipsa passionis Dominicæ monumenta, tanquam (ut dicebamus) ad opportuna quædam animæ peregrinantis diversoriola, singulatim deflectens; effun-

des

des coram amantissimo Salvatore cor tuum, gratias agens quòd tua vermis ingratissimi causâ, hoc illúve supplicium quod quæque Statio repræsentat, tanto amore subire dignatus sit; commendânsque illi animam tuam, & per hanc passionem enixè rogans, ne tantus labor pro te susceptus, cassus sit, aut sanguis ejus tibi in vanum effusus: quam in rem extant certæ quædam precandi formulæ, unicuique Stationi congruentes. Atque ad idem utiles esse possunt, nonnullæ etiam ad Jesum Endologiæ Blofianæ, quæ facillè ad propria Stationum mysteria accommodabuntur.

Ad extremum ab eo spectaculo percutiens pectus revertere, atque ardenti quodam incensus desiderio, propensius ei, qui tuâ causâ tanta passus sit, in posterum serviendi.

§. 3.

Quandam ejusmodi sacrarum Stationum speciem posse ab unoquoque privatim sibi constitui.

Sed quoniam non ubique locorum, ejusmodi passionis Christi Stationum usus aut copia est; facillè erit Crucifixi amatori, rationem aliquam excogitare, quâ eas privatim sibi constituat, in iisque sese pro libitu & affectu exerceat.

Primum enim potes, illas solâ sibi imaginatione construere; sumptis ad id locis idoneis, quibus has illasve passionis Christi partes assignes, earumque imaginibus, solâ mente effectis atque affixis, loca singula insignias. Nam has ubi semel vivâ cogitatione unicuique loco alligaveris, & rei totius constructionem usu aliquo confirmaveris; perinde tibi promptum fuerit, ipso locorum admonitu in memoriam venire cujusque mysterij, & sensus cuique accommodatos accipere, atque si reipsâ earum rerum formis aut simulacris loca singula essent inscripta.

Proinde hac arte invenio virum sanctum Henricum Susonem mirificè usum atque adjutum fuisse. Hic etenim prout

prout in ejus vita scriptum est, noctibus singulis, post im-
plerum cum fratribus Matutinum officium, Cœnobij am-
bitum (quem vocant) eique vicina quædam loca obibat, *Vit. c. 15.*
quibus ipse solâ mentis designatione, certa passionis Christi
mysteria attribuerat atque impresserat, exorsus ab ultima
cœna, p̄rque omnes suppliciorum gradus ad montem usq;
Calvariæ progrediens; ubique veluti Christum affectans,
ac passuum ejus vestigia exosculans, tam vivâ atque efficaci
rerum specie, ut Christum ipsum coram cernere, ejusque
ad mortem tendentis adherere lateri videretur.

Nec absimile multum, tametsi id retrusum magis, nec
cuivis svadendæ aut usurpandæ industriæ est, quod de Vene-
rabili Simone Valentino proditur. Qui nempe sextis fe-
rijs solebat, antelucanis horis aut vespertino crepusculo, *Vider. in*
eam Urbis viam, quæ facinorosos ad patibulum duceret, *Vita.*
solitarius ac mœstus ingredi, int̄rque eundem comploratio-
ne ac gemitu loca omnia complere, perinde ac si Dominum
Iesum, ad feralem Calvariæ collem, tractum confectaretur.
Evenitque aliquando, ut piæ servi sui sedulitati, seu appro-
bandæ seu memorandæ, ipse Dominus inter vias ei se spe-
ctandum præberet, eo habitu apparatusque, quo vel reipsâ
ad Calvarium ductus esset, vel inter ipsa crucis supplicia
versatus.

Deinde (quod obviâ magis & facilioris est operæ) po-
tes, si ita res tulerit, vel intra secretum cubiculi tui, hoc
quidquid est piæ exercitationis exequi; ejus parietes instru-
endo dispositis circum per intervalla pijs Christi passi ima-
ginibus: quas deinde quando aut quoties libuerit, nullo
obstreperente, nullo interpellante, nullo (extra Deum & Cœ-
lites) conscio, animi potius quàm pedum passibus (quan-
quam & his etiam) obeas, ad quas pronus accidas, quas
prece aliquâ seu voce seu mente conceptâ, piâque ad extre-
mum osculatione, devenereris, eoque captando velut spiri-
tuali refrigerio, partem aliquam temporis transmittas.

Et simili aliquo exercitij genere, intra cellæ suæ solitudinem usam esse B. Ritam, indicavimus.

Quæ sanè privatarum Stationum ratio, his præcipuè conveniet Virginibus, quibus sive per vitæ conditionem, sive per parentum arbitrium, sive per sextus verecundiam, morémve patrium, ad publicas illas minùs prodire licuerit. In quas illud quadret verbum B. Hieronymi, S. Virgini Eustochio, ne visitandi Martyrum reliquias, aliùsve similis religionis obtentu, foris vagari appetat, in hunc modum præcipientis: *Rarus sit egressus in publico: Martyres tibi (addo ego, & Stationes) quarantur in cubiculo tuo.*

Ep. 27.

Postremò, ut alia desint, nihil est sanè quò minùs, saltem spirituali ratione, ejusmodi Christi patientis Stationes in corde tuo quodammodo constituas & ædifices, animùmque eorum mysteriorum imaginibus insignitum, tanquam ipsa Christi cruciatuum loca, assiduè tecum circumferas. Quò item spectare videtur, illa antè à nobis memorata religiosissimi Abbatis Blossij hortatio: *Depinge mentem tuam suavissimis imaginibus passionis ejus, & floridam Dominica crucis arborem planta in medio cordis tui.*

Spec. spir.
c. 10.

Ita videlicet, ut cor tuum tibi sit pro colle Calvariz, pro horto Gethsemani, proque alijs mysteriorum locis, quorum cordi inditis atque infixis imaginibus, animum tuum instruxeris.

Vit. c. 36.

De B. Coleta Ordinis S. Claræ reformatricæ ita scribit autor ipsius vitæ: *Loca sancta quæ Christus suâ presentia olim in terris degens mirificè sacravit & ornavit, cum multâ reverentia & devotione habebat impressa cordi suo.* Eodemque pertinet illud B. Hieronymi: *Felix qui crucem & resurrectionem & locum Nativitatis Christi & locum ascensionis portat in pectore suo.* Et infra: *Beatus qui Betlehem habet in corde suo, in cujus corde Christus quotidie nascitur, &c.* Et nonne passionis & nativitatis loca in corde suo portabant BB.

in ps. 95.

BB. Virgines, Clara de monte Falco & Margarita de Castello? in quarum dissectis cordibus, hujus quidem Christi in stabulo nascentis tribus in lapillis effigies, illius autem passionis ejusdem insignia omnia, expressa inventa fuere.

Vit. c. 8.

Tandem quod aliqui cum B. Alberto Magno homini spirituali præcipiunt, ut Iesu crucifixo templum in corde suo exædificet; hoc in rem nobis propositam ita licebit extendere: ut, quod in sacris Basilicis fieri assolet, in quibus præter aram principem, plura per circuitum Sacella, alijs atque alijs Cœlitibus dedicata conspiciuntur; idem nobis in hac interioris templi ædificatione servandum existimemus. Erigatur sanè ara princeps quæ Iesu Christo crucifixo sacra sit, & ipsum nobis repræsentet Calvariæ montem: at plura per ædis ambitum constituentur Sacella, reliquis passionis mysterijs accommodata & consecrata. Ut has domesticas & penetrales Stationes circumgestans, ad eas, ubicunque fueris & quoties volueris, te referas; atque in iisdem piâ cogitatione collustrandis, sive in quacunque vitæ necessitate familiare perfugium, sive inter occupationes & turbas, jucundum secessum invenias.

Vit. Franc.

Caet. c. 20.

Et o beatum illud Spiritus S. templum (exclamat in argumento simili Guilielmus Abbas in suis meditationibus) de quo exaltatum in cruce Christum nulla exterminat oblivio, & recens semper decurrit sanguis in salutem credentis & amantis, & jugiter operatur quod postulat Prophetæ: Redime me, & miserere mei! Toties enim redemptionis nostræ in nobis celebratur effectus, quoties eam recollit pius supplicantis affectus.

Tale aliquod templum in corde suo ædificare studebas, aliàs à nobis memoratus P. Petrus Faber, uti proditur in ejus vita.

